

КУРСОВА РАБОТА

ПО ПРИНЦИПИ НА МАКРОИКОНОМИКАТА

НА ТЕМА:

**РАЗВИТИЕ НА КРИЗИСНИТЕ ПРОЦЕСИ В СВЕТОВНОТО
СТОПАНСТВО - РЕГИОНАЛНИ И НАЦИОНАЛНИ ОСОБЕНОСТИ
И СПЕЦИФИЧНИ ЧЕРТИ**

***ПОЛ КРУГМЪН. ЗАВРЪЩАНЕТО НА ИКОНОМИКАТА НА
ДЕПРЕСИЯТА И КРИЗАТА ОТ 2008 Г.***

Изготвил:

Проверил:

София, 2016

УВОД

Пол Кругман е професор по икономика и носител на Нобелова награда за икономика през 2008 г. Книгата на П.Кругман е актуализирано издание на книгата от 1999 г., в която е анализирана азиатската финансова криза от 90-те години. В това издание от 2009 г., авторът ревизира и актуализира оригиналното произведение, за да обясни банковата криза, от историческа гледна точка. Той конструира лесен за разбиране модел за това как икономиката функционира.

Основното послание на книгата е, че ние трябва да преразгледаме и да се научим от азиатската криза, защото тя е била една своеобразна репетиция за глобалната финансова криза от 2008г.. Настоящата финансова криза е достигнала ядрото на глобалната финансова система и нейното продължаване е разрушително за световната финансова система.

Уводна част разглежда не толкова това, което се е случило, а по-скоро защо то се е случило. Книгата може да бъде разделена на две части. Първата включва глави 1-4 относно историята на финансовите кризи. А втората, глави 5-10 дискутират как съвременната световна финансова система еволюира с течение на времето - златния стандарт, МВФ, хедж фондове, Федералния резерв на Алън Грийнспан, икономическите балони, регулирането и дерегулацията, и сенчестата банкова система. Кругман твърди, че създателите на икономическата политика трябва да следват политики, които позволяват на пазарните сили да работят и да постигнат пълна заетост съгласно Кейнсианските закони.

В настоящата разработка ще се анализира историята на кризите т.е. част първа и по-скоро ще се обърне внимание на кризата в Япония.

1. Част 1 на книгата – История на кризите

В глава 1, авторът насочва вниманието към взаимодействието между икономиката и политиката. Крахът на социализма е бил предвестник на чувство за триумфиален капитализъм на всички големи индустриални държави. Това е посочено от Робърт Лукас на конференцията на Американската икономическа асоциация през 2003 г. във Вашингтон Окръг Колумбия: „основният проблем за предотвратяването на депресия е преди всичко практическо решение”. Една година по-късно председателят на Федералния резерв е заявил същото. Поснър (2009) твърди, че свободната парична политика и дерегулацията на банковата система са помогнали за предизвикване на настоящата криза, която той предпочита да нарича "депресия". Поснър, водеща фигура

на Чикагската школа и виден юрист, е променил мнението си и е станал много по-критичен към Лукас и неговите колеги от Чикагската школа, които са пионери на теорията за рационалните очаквания и хипотезата за ефективните пазари. Тази хипотезата за ефективните пазари е теоретичната основа на дерегулацията на банковата система при Алън Грийнспан. Грей (2010) посочва, че дерегулирането на финансовата система е оставило банките свободно да спекулират, често с безразсъден ентузиазъм. Резултатът е бил натрупване на токсични активи, които са заплашвали цялата банкова система. Спасяването на банките е изместило значението на токсични дългове към държавата. Купър (2008) твърди, че пазарите имат вътрешни сили, които по своята същност са нестабилни, причиняващи вълни на кредитна експанзия и надоценка на активи, отхвърляйки модела на устойчиво равновесно състояние на пазара. Следователно, това също е отхвърляне на твърдението на Фама, според който понятието за ефективен пазар не може да бъде отхвърлено, без едновременно да се отхвърли идеята за пазарно равновесие. Купър отхвърля хипотезата за ефективните пазари и се обръща към кейнсианските основи.

Кругман счита, че икономическите проблеми на Азия преди десет години, и настоящите такива са едно от нещата, които хората са решили, че могат да предотвратяват. След това през 1990 г., икономически проблеми, напомнящи на Голямата депресия, са се появили в редица страни, включително Япония. Той описва тези събития и прави аналогии, за да помогне на читателите да разберат икономическата обосновка на бум-бюст цикъла на капитализма. Урокът е, че лоши неща могат да се случват на добрите икономики.

В следващата глава, Кругман дава хронологията на събитията през 90-те, започвайки с кризата през 1995 г., когато Мексико е претърпяла спад от 7% в реалния БВП и спад от 15% в промишленото производство. Кризата е обхванала и други страни от Латинска Америка и е била силно засегнала Аржентина. Бързи икономически реформи са били въведени в средата на 80-те години в Мексико и в края на 80-те години на 20 век в Аржентина. Въпреки това, той поставя под въпрос целесъобразността на обменния курс като се имат предвид преобладаващите икономически условия в края на 1993 г. в Мексико и Аржентина. Техните валути са били надценени. Кругман се позовава на Дорнбуш и други, които твърдят, че девалвацията на песото е превърнала рецесията в бум. Впоследствие Мексико е обезценила своята валутата, но не достатъчно, за да се спрат спекулативните операции.